

противъ казва ны Исторія-та че » Гото́съкія-тъ Карль Винитаръ, кого-то Унни-ти были покорили, за да ся освободи отъ тѣхно-то господство, устремилсѧ оружіемъ на Акты-ты, кои-то и побѣдивъ човелѣль, за устрашеніе тѣхно и за отмыщеніе негли на Унны-ты, да распинѣть на кръстѣ плененаго имъ царя Божа ведно съ неповинны-ты му сыновы и 70 велможи (л. 376). Но Унскія-тъ царь Баламберъ му отвѣрнѣль скоро за това свирѣпо безчеловѣчіе, иошедъ връху му съсъ войнѫ, и въ сраженіе-то при рѣкѣ Еракѣ убиль го самъ съ рѣкѣ-тѣ си въ л. 377 » (¹). Тія двѣ Истори-чески обстоятелства, Винитирово-то сирѣчъ воеваніе и свирѣпо по-веденіе противу Акты-ты, кога-то Унни-ти му были сами криви, и Баламберово-то нихно отмыщеніе и защищеніе, що друго пока-зватъ, освенъ единѣ явнѣ сродственность между Унны и Акты, за коїкѣ-то тѣ-зи послѣдни-ти сж прѣали първи-ти, въ тѣхно-то първо нашествіе на земѣль-тѣ имъ, като братія и свободители и защи-тители, та за това и Гото́съ-ти сж искали послѣ да ги накажжть, а Унни-ти сж ги пакъ скоро освободили и отмыстили!

Исторія-та ни научава и какъ Унни-ти и Славени-ти имали единаквы обичаи, и носили приличны одѣянія. На пр. Пріскъ ри-торъ, ходившій самъ при Унни-ти, проводенъ, ведно съ другы, посланикъ при Аттилѣ отъ Греческаго царя Феодосія (л. 448), оставилъ е намъ цѣло описание на свое-то посолство (²) въ кое-то описание забѣлѣжива иѣкои-си Унскы обычай, а тіи обычай явно ся отъ всякаго припознаватъ за Славенски. Тамъ ся давало по села-та на тыя Греческы посланици за іаденъе и піянъе, на мѣсто жито просо, и на мѣсто віно, медъ (³). Тамъ и слуги-ти

¹) Jorn. de reb. Goth. c 28.

²) Prisc. Enc de legat. II. 3. p 48-71.

³) « Εχορηγουτο δε ἡμῖν κατὰ κωμας τροφαι, ἀντὶ μὲν πέτρι, κέγχρος, ἀντὶ δε οἴνου, δι μέδος ἐπιχωρίως καὶ ούμενος » (Prisc. Enc. de legat. II. 3, p. 55). Замѣчателна е тука чистославенска-та рѣчь μέδος = медъ.